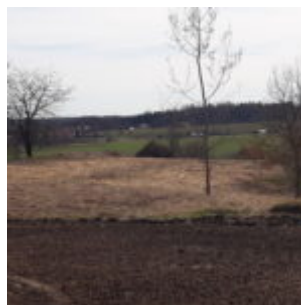

A já jsem, při pozdní snídani pronesla, že je škoda, že jsme nejeli na chalupu. Přemluvila jsem totiž Brtnika, že pojedem na výlet. Jenže..... úplně jsem viděla jak v tom jarním sluníčku rozkvítají všechny ty první jarní kytičky. A Brtník pravil, že ještě není tak pozdě, abychom tam zajeli. Taaak jo. Polkla jsem buchtu, dopila kafe, hodila na sebe hadry a jelo se. U auta si Brtník vzpomněl, že jsme nevezali Savo, aby mohl vyčistit studnu a pustit vodu. Prozatím jen do zahrady, kdyby nááhodou uhodil přeci jen nějakej větší mráz. A tak mazal zpátky. Já si vzpomněla na to, jak nedávno Tali takhle vypálila z kufru, když tady byla Peťa a rozhodla se využít ten moment k potrérování toho, že v kufru se leží i když je otevřený. A pak už jsme fakt vyjeli.

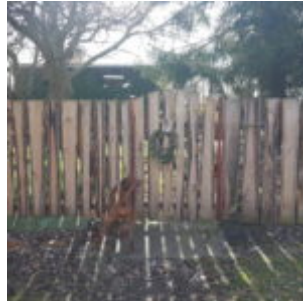
Bylo náádherně. Sice kapek fučelo, ale bylo krásně. Po delší době luxusní den. A stoprocentně jarní. Protože před tím dost přšelo, nejeli jsme až na chalupu, ale zaparkovali u kolejí. A Tali si zase pocvičila, že v tom kufru se bude do tý doby, dokud nedostane svolení ho opustit. Poté se katapultovala zase jak magor. Houkla jsem na ní, aby se klidnila a ona se nařítla snaživě zpátky za mnou. “No jo, nojo, ale nelítej mi tady po těch kolejích, ty magore.” řekla jsem jí a vyrazili jsme směr chalupa. A já si pochopitelně nemohla odpustit udělat první jarní fotečku kapličky. Brtník jí tam minulý týden dorovnal pozemek a navozil tam hlínu. Je to tam jak když střelí. Už jen koupit trávu a osít to tam.

Pak jsem taky musela nutně vyfotit louku, kterou Brtník zcela sám posekal za dva dny křoviňákem a taky branku, která v tom jarním slunci volala, ať už honem jdu na zahradu.

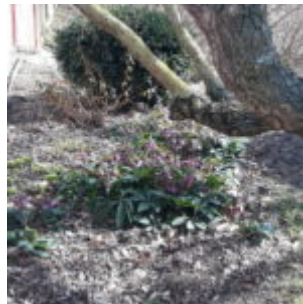
Louka pěkně Brtníkem posečená

Minulou neděli bylo krásně!

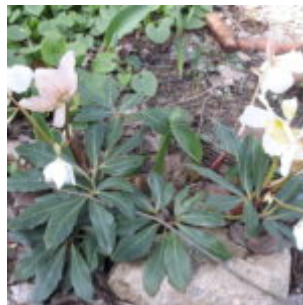

Tak otevřeš huž, nebo se budeš ešče kochat?

A tam!! Sněženky, bledule, jaterník, čemeřice, vřesovec..... uuuuž to jede!!!!!!

Huž to začlo!

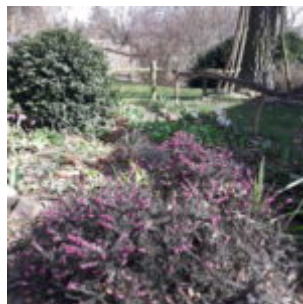
Krasavice bílá čemeřice

Krasavice fialová čemeřice

Jeee jak jsou něžňounký!

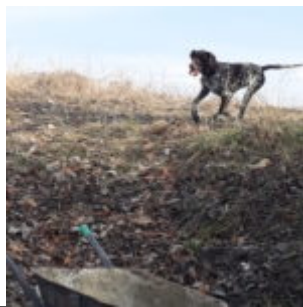

Sluníčko... ptáci řvou...záhonky ožívaj.... prostě už to začíná

Nádhera. Tulipány už mají venku listy, za chvíli bude všude barevno! No a já ještě neostříhala jabloně, došlo mi. Takže jde se na to. A ohařiska že se budou placatit po louce. Mno... ohařiska.... Rumíček určitě, na toho je spoleh. A navíc mu začala jarní sezóna. Ta spočívá v tom, že se v něm probudí ona skrytá borderka a s jarem si začne vždycky užívat stínů. No, tak to prostě má. Jak přijde jaro a začne svítit jarní sluníčko, začne se zajímat o stíny. Pak ho to po čase zase opustí, ale v tuhle dobu tím žije :D. Zkuste mu na jaře hodit balonek, nebo talíř. Nechytí ho, protože poletí za jeho stínem. Takže ten si užíval tuhle zábavu a Tali, jak se dalo očekávat si hodlala užívat zase tu svojí. Ale, ta se neslučuje s tím, jaký představy máme zase my,že jo. Aby to ale vůči ní bylo spravedlivý, rozhodla jsem se ještě před tím, než se pustím do práce, zajít s nima na chvilinku do pole. A pro jistotu jsem s sebou vzala i krám. Ale k mojí velký spokojenosti ho nebylo zapotřebí. A taky k mému velkému překvapení. Protože v pátek si Tali - krám nekrám - udělala na samým konci procházky ten výlet za zajícem a zazdila tak úplně všechno to, co jsme si v to páteční odpoledne spolu kutily a užívaly. Teď mi naopak udělala velkou radost, protože když v šípkovém keři zvedla zajíce, stačilo moje hulákání a ona poslechla a přiběhla za mnou. Měla jsem velkou radost a jen jsem doufala, že pádící zajíc nesrazí Brtníka, který kutil něco na okraji studně ☐ ☐ .

Minulou neděli bylo krásně!

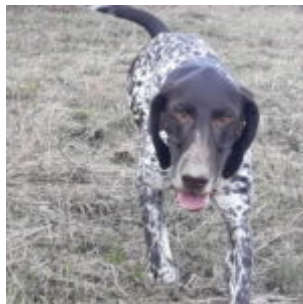
Venku na poli Tali poslouchala suprově, zato na louce měla potíž s tím, aby na ní zůstala ☹️. Ne ona si nemůže kutit, tak jako Rumíček, a zkoumat na tý obrovský ploše. To jí nestačí. Neustále má tendence opouštět hranice louky. Byť kolikrát jen za její hranu, kterou lemují keře. Nicméně známe svý papenheimský, je mi jasný, že pak by se klidně vydala i dál. Takže stříháte a furt jste ve střehu ☹️. Párkrát šmiknete a dozorujete, kde je. Zda je v dohledu a nebo jí musíte přivolat. Kapek to na mě zkoušela, frajerka, nicméně na pískání přišla.

Tááálijeeeeee!!

a dyk už du!

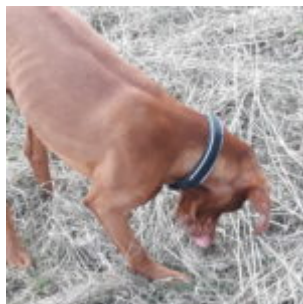

Sem tady teda.

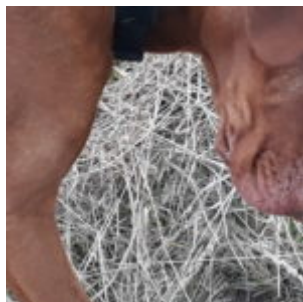
Minulou neděli bylo krásně!

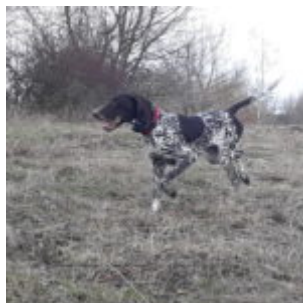
Rumíček bádá....

a vybádal...

Myšodurku.

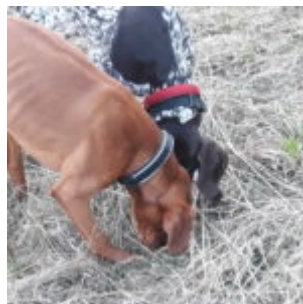

Heeeej počkej, co to tam máš?

Minulou neděli bylo krásně!

Cooooo to tam bylo!

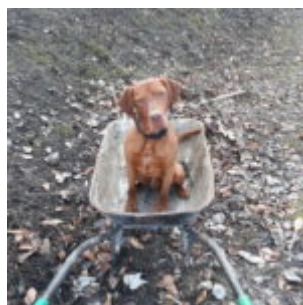

Voka!

A pak mi udělala radost. Co radost. Veleradost, obří veleradost.

Vzala jsem je na chvíli, že se půjdeme projít do úvozu a dole, hned u cesty..... našla malinkýho zajíčka. K mojí bezbřehý ulevě poslechla a nechala ho být. Odměnou jí bylo žvejka dograjdo v podobě kusu sušený tresčí kůže. To jí docela trvalo, než to zapíchnutá na fleku, požvejkala a pak moc hezky poslechla a z místa odešla. Bez potíží jsme se pak vraceli v klidu zpátky. Hůůůf, to bylo teda.

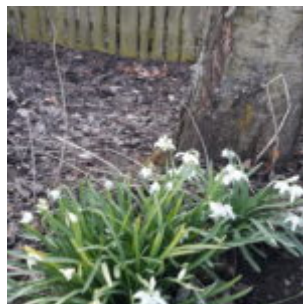
Občas jsem si při stříhání, který mi mimochodem vůbec nejde a stříhám tak blbě, že je vždycky 2x víc vlků, než bylo ☐, udělala přestávku blbli jsme si a nebo si pracovně hráli.

Rumíček pracovně blbne

Mně už utikaj i kytky ze zahrady, nejen Flekatice

Ale... sluší jim to tam, tak co.

Na blbnutí jsme si vzali dva létající talíře a když jsem je nesla na louku, mohla se ta pomatenkyně přerazit a uřvat, jak byla nadšená a natěšená. Bavilo jí stíhat talíř a taky ho nosila. Stejně jako Rumíček. Střídala jsem házení s rolováním a tak nikdy nevěděli, co čekat. Byli unešení. Na to pracovní hraní jsem vzala ven plechový krabíčky a piškůty. Oba jsem je usadila u branky a šla kousek loukou a krabíčky "poztrácela". Pak šel nejdřív hledat Rumíček a Tali způsobně čekala v odložení. Pochopitelně, že si to poté vyměnili.

Zahrada je posetá miliardou šišek, který vítr sundal ze stromů a vypadá to tam na trávníku jak po bitvě. Chtěla jsem toho využít a že se zabavíme taky sbíráním šišek, ale tentokrát to Tali teda vůbec, ale vůůůbec nebavilo. Přes to, že první šišku sebrala v podstatě sama od sebe a s nadšením ji pleskla do kyblíku, dál už se jí do toho nechtělo. Horko těžko jsem ji přemluvila ještě k jednomu kousku, abychom neodcházely od rozdělané práce a pak už jsem ji nechala být. A sbírali jsme si jen s Rumíčkem. Ten občas nějakou šišku ukradnul, abych ho pak musela stíhat. To občas přimělo Tali, aby se k nám připojila a já je následně musela vyhodit za branku, aby se s tou zběsilou honičkou přesunuli na louku. A pak jsem se opřela o plot a dívala se, jak řáděj. Miluju to. Rumouš makal jako šílenec - a stejně jako šílenec tam občas taky lítal sám, prorože Tali se rozhodla jen číhat, čehož si nevšimnul a vytrvale krouhal zatáčky.

